

наше то спасеніе, и отъ негово-то благополучіе, и наше-то благополучіе, и отъ негова-та слава, и наша-та слава.

Когда пакъ ѣ мѣръ, должны смѣ да сохранѣвами (да упѣзками) негова-та почестъ, всѣки негова-та часть и да несмѣщѣвами съ наши тѣ злодѣлнїи, негово то спокойство. Но да сѣ подвизѣвами (подкѣнамъ), да гѣ прославаѣвами, съ добродѣтелства та, и сѣнашки почествокѣнїи наши, и да гѣ ползѣвами сѣ наши тѣ трудоѣ.

Кѣ прїѣтели.

Кѣлико нѣждно нѣщо ѣ прїѣтелъ, толико ѣ и помѣчно да придѣвий нѣкой истиннаго, и искренняго прїѣтелъ.

И нѣждно ѣ: защо прїѣтель щѣ да речѣ: дрѣгги ѣзъ: ѣвѣче мѣчно ѣ: защо много съ прїѣтелскїи ѣвразъ ны прѣстѣватъ и мы ѣвѣрѣнны на тѣхъ и вѣками, на непрїѣтели тѣ, илї подигрѣло, илї порѣвлены.

Тѣго рѣди догдѣ ненаѣчимѣ подобности ти кѣ прїѣтелы ти, нѣжда ѣ, пѣрко да наѣчими нѣколко прѣвнѣла, кѣкъ, да отвѣрами прїѣтели ти.

Извѣранїе на прїѣтели тѣ.

Пѣрко: подобѣва да прїѣтелствѣвами съ добры и почтѣнны чѣловѣцы: защо кѣй-то сѣ